

En ungdomshär under svenska fanor

Boyscoutrörelsen till vårt land

Kapten Ebbe Lieberath går i spetsen

I vårt gårdagsnummer vände sig en insändare till kapten Ebbe Lieberath med en offentlig vädjan att i vår stad och vårt land göra sig till banbrytare för general Baden-Powells stora idé – boyscoutsrörelsen. Göteborgs-Posten är nu i tillfälle att meddela att insändaren ej längre behöver teckna sig "Expectant" (afvaktande) – kapten Lieberath är nämligen sedan en tid tillbaka lifligt sysselsatt med förarbetet för idéns framförande, popularisering och realiserande i vårt land.

När man läser Baden-Powells världsberömda bok "Scouting för boys" blir man så varmt gripen af det **stora** och **ädla** i den gamle "spejargeneralens" boyscouttanke, att man måste bli en entusiastisk anhängare till densamma. Men man känner samtidigt en sådan vördnad för de bärande principerna i den nya rörelsen att man är rädd att profanera dem.

De flesta af våra läsare göra sig den frågan: "Hvad är boyscouts?" Många, som hört talas därom, tro att det är en metod att utbilda duktiga fosterlandsförsvarare och ingenting vidare. Högst få veta att den fysiska utbildningen härvid är ett visserligen betydelsefullt, men dock underordnat moment för införandet av den **ridderlighetens renaissance** som boyscoutsrörelsen i själfva verket innebär. Att utbilda ungdomen till karaktärsstarka medborgare med fosterlandets och sina medmän-

niskors välfärd, som det högsta målet – se där Baden-Powells idé.

Det var under bistra tider boyscout-idén rann upp. Mafekings belägring är den historiska bakgrunden. Baden-Powell – spejargeneralen som utfört de djärfvaste bragder, varit hjälten i otaliga krigiska äfventyr – ledde Mafekings försvar. Hvarje man behöfdes på sin post: då kunde också pojarna göra nytta för sig. Generalen utbildade dem till spejartjänst, och det visade sig att de också kunde framgångsrikt fylla sitt uppdrag.

När den citerade insändaren vändt sig till kapten Lieberath har han otvivelaktigt valt rätt mannen för det ansvarsfyllda värfvet att taga denna ungdomens sak om hand. Det finns väl ingen av våra gymnastikinstruktörer som mer än kapten Lieberath vuxit sig in i en sådan uppgift. Under sin mer än tioåriga värksamhet som ungdomens fysiske uppfostrare par préférence i vår stad har han vetat att elda upp och rycka med de unga till en kraftig insats på den manliga idrottens område.

Jag uppsökte i går kapten Lieberath för att höra hur han planerat sitt tillvägagångssätt för realiserandet af boyscoutsidén hos oss.

– Vad som först måste göras, -- sade kapten L. -- är att sprida kännedom om saken till så breda samhällskretsar som möjligt. För närvarande arbetar jag därför på en öfversättning av "Scouting for boys", som torde kun-

na vara färdig inom en ganska snar framtid. Min tanke vore sedan att genom föredrag väcka intresse för idén. Jag har redan från flera håll mött så starka sympatier för saken, att en start utan tvifvel genom intresserades försorg skulle bli ekonomiskt möjlig.

– Nå, men pojkarne då?

– Ja, dem litar jag på. De skola säkert gå med – var kapten Lieberats bestämda svar.

– Sedan sålunda kännedomen om boyscoutsrörelsens syfte blifvit spridd – fortsatte kapten Lieberath – har jag tänkt att sammankalla gossar från skolorna i staden och sätta dem in i hvad saken gäller. På så sätt bildas en första afdelning och man kan börja öfningarne och utbilda en liten kärntrupp. Enligt de engelska bestämmelserna måste hvarje pojke, som utbildas till scout, inom en månad utbilda en ny kamrat – en "ömfoting" – efter samma principer som han själf fått följa. Genom detta förtroende ökas plikt känslan.

Först och främst få pojkarne lära sig att de skola hjälpa sina medmänniskor. Genom den fysiska utbildningen skärpes iakttagelseförmågan och beslutsamheten hos gossen.

Boyscouts indelas i England i tre klasser. För att flyttas till en högre klass måste en scout fullgöra vissa prof, t. ex. lifräddning ur eldfara, för skenande häst, för svag is, från drunkning etc., koka vissa maträtter, simma en viss sträcka (om läkaren ej anser det olämpligt för honom) m. fl. prof

– Den militära utbildningen spelar ju också en stor roll?

– Ja, utan tvifvel får den sin stora betydelse för värnpliktstjänsten, genom orienteringsövningar, rapportföring, patrulltjänst m.m. Dessa öfningar liksom de flästa för "scouts" ordnas som täflingar, där deltagarne starta i olika heats. Här uppstår emellertid en väsentlig skillnad från vanliga idrotts-täflingar, i det att enligt det engelska mönstret *de sämsta* i hvarje heat få göra slutheatet i stället för de bästa –

detta för att just de sämsta behöfva den största öfningen och *alla* måste bli lika duktiga.

– Kanske boyscoutsrörelsen rent af kommer att konkurrera med idrottsrörelsen?

– Nej ingalunda – den skall i stället gå hand i hand med denna rörelse.

– Hur ställer sig den ekonomiska sidan af saken för "scouts" själfva?

– Det blir en affär på en krona för hvar. Men, märk väl, den kronan måste *förtjänas* af pojken. Han får ej bedja om den.

– Då får han väl visa intyg på att han förtjänat den?

– Det behöfs inte: en scouts ord är tillräckligt. – Jag känner föräldrarne till en engelsk scout som förtjänade sin insats på att putsa fönster en dag.

– Och kronan användes till --?

– Den får pojken behålla tills den behöfs och då använder han den för att hjälpa en behöfvande medmänniska eller för sig själf vid behov, då han är ute i "fält". En "scout" får nämligen inte tigga.

– Om nu tillslutningen blir stor, hur kommer rörelsen då att organiseras?

– Ja, frågan står ju ännu på ett så tidigt stadium, att det är svårt att säga, hvilket som vore lämpligast. Man får först se utvecklingen an. Den engelska organisationen synes emellertid vara att beakta. Först skulle sålunda bildas en del patruller. När dessa blifvit tillräckligt många, bildas troppar, som sortera under lokalkommittéer. Dessa återigen skulle stå under liknande institutioner som de engelska "scout council". - - -

Det synes som om den svenska ungdomen här skulle få ett område att utveckla sig på, som tillfredsställer den äfventyrlusta, läsningen af indianböcker och "Nick-Carter" m.m., hittills fått göra till freds och som samtidigt utvecklar det ridderliga och goda i karaktären.

Det finns ej en detalj i Powells lära, som ej är väl genomtänkt eller som

saknar mening. En knut på halsduken eller näsduken t. ex. skall rikta "scoutens" tanke om aftonen på den gångna dagens görande och låtande. Är en god gärning som kunnat göras, försummad, då återstå två ädla handlingar till följande dag o. s. v.

Den treuddade pilen på scoutiformens vänstra ärm påminner om scoutens löfte och pilarne ange tanken på målet.

En "scout" får aldrig vara surmulen och butter, utan alltid glad. En motgång skall glömmas och en medgång får ej häller öfverskattas.

Kort sagdt: Boyscoutsrörelsens mål är att göra ynglingen till det, som menas med en raya yoga – en **god** medborgare.

Danilo